

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

DE DIJOS A DIJOS

S'han obert las Corts. Els ministres s'hi han presentat ab un sens fi de projectes sense cap con fició pràctica; al presentarlos no han tingut altre propòsit que tancar la boca als que poguessin dir que durant las largas vacaciones parlamentarias havian perdut el temps.

No obstant, alguns es fácil que logrin passar, com per exemple la titulada lley de seguretat pública, creació de n Moret que amenaça fer ilusorias las garantías constitucionales, y la del ministre de Hacienda suprimint l' *affidavit*; es a dir, donant caràcter privilegiat al paper del deute exterior, que no podrá subjectarse á cap tribut y quals cupons se pagarán en or. Lo que un minis:re ha fet un altre ho de fá; y en tant se provocan alas y baixas, de las quals po len aprofitarse'n els qu' están en el secret, venent ó comprant ab la deguda ant:lació. Antigüament certa classe de negocis havian de farse ab trabuch y sortint á la carretera.

Apenas reunidas las Corts s' ha posat en evidencia la gravetat del conflicte de Murcia ab motiu de la qüestió del pebre roig. El govern colocalse al costat de un petit núcleo de comerciantes autorisa la mescla de dit pebre ab oli alegant que no es danyina pera la salut. En cambi 'ls productors, que suman alguns miles, son els que surten més perjudicats ab aquesta barreja ó sofisticación, en virtud de la qual las classes ínfimas se confonen ab las superiores provocant una rebaixa considerable en el preu del article. El guber:, sens dupte per simpatía natural ab tot lo qu' es trafica y engany, tira á codillo als productors consentint que 'ls negociants fassin la seva. No resultarà la mescla en dany de la salut, pero redunda en perjudici de la probitat comercial; y ab aixó hauria de havern'hi prou perque un guber:na que compregués els seus debers més estrictes, se posés resoltament al costat dels que abogan per la pureza de las sustancias alimenticias.

El debat polítich entaulat per en Romero Robledo s' ha estrocat de repent, apenas iniciat. A n' en Romero Robledo se li han vist las cartas y ningú n' ha fet cabal. Avuy ja no es un secret per ningú qu' está de acort ab en Moret, fins al punt de, per quan aquest heredi á n' en Sagasta, tenirlí reservada la presidencia del Congrés y la concessió de una infinitat de gangas pels seus amichs.

El debat iniciat per en Romero era comedia pura y ningú s' ha prestat á ferli 'l joch, de manera que lo que havia de ser controversia animada, ha quedat reduhit á un senzill monólech del pollastre antequera.

El mateix, sense pensarsho, ha descubert el *quid* de la cosa, al dir com ha dit: «En altres temps ab la paraula 's conquistava 'l poder; avuy se conquista callant.»

Al expressarse aixís haurá pensat ab alló de la sarsuela: «Puntos suspensivos... más vale callar!»

Encare 's remena la qüestió de la nova esquadra. Ara ja no son 500, ni 600 milions els que 's necessitan pera construhir uns quants barcos, que després de tot no haurían de servir per res... Ara ja 's parla de 1,000 milions pera fer una cosa una mica decent.

Espanya, arruinada y decrepita está en el cas de dir:—Si tingués 1,000 milions disponibles y la camisa neta, ja no necessitaria esquadra ni ministres que me 'n entabanessin.

La huelga general dels miners de Fransa

8 d' Octubre. — El comité nacional dels miners, reunits á la Bolsa del Trabajo pera votar la huelga.

En las minas de carbó.

M. Marin. M. Bexant. M. Brioude. M. Evrard. M. Cotte. M. Girardet. M. Joucaviel. M. Buvat.

Y en efecte, ab 1,000 milions destinats al foment de la riqueza pública, la nació espanyola podria sortir del estat de prostración en que avuy se troba, y recobraría lo que ha perdut fa temps: el respecte del mon civilisat.

PEP BULLANGA

ORIENTACIÓ

o primer que necessitan els pobles que tinguin algun interés per la seva sort, es una orientació.

Orientarse vol dir saber ahont s' ha de anar, conèixer el camí més dret y segur per arribarhi y tenir després forza de voluntat y decisió suficients pera seguirlo, sense vacilacions, ni defalliments, siguin els que 's vulguin els obstacles que 's presentin.

Poble que s' orienta se salva sempre. Poble sense orientació vegetará en la impotencia, 's descompondrá en la passivitat, y será eternament la víctima y 'l ludibri de quatre atrevits sense escrúpuls ni conciencia que viurán á las sevas costellas y li farán devorar tota mena de vergonyas. Aquest es el cas de la nostra desventurada Espanya.

Comensém per la massa enorme dels que no volen ficarse en res, ni per res comprometre's, qu' existeix aquí com en tots els païssos del mon, encare que aquí en major cantitat qu' en els altres: comen-

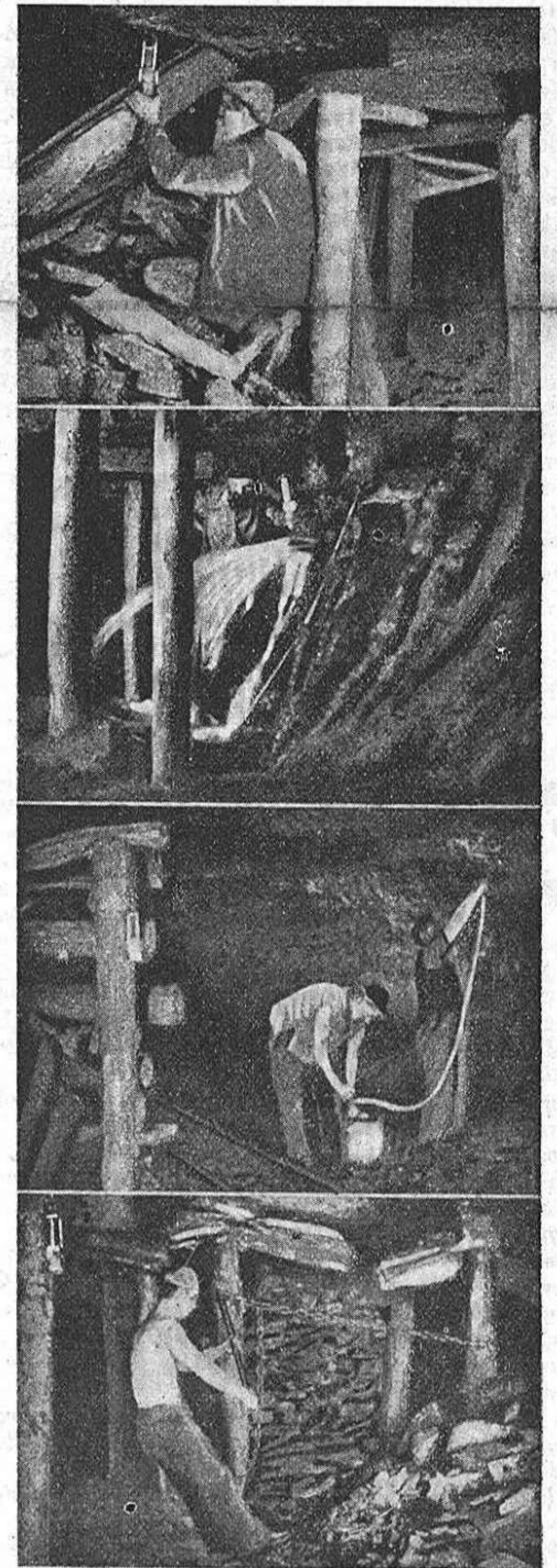
sém per aquest conjunt abrumador d' egoïsmes individuals mal entesos que 's manifestan desententades de tot deber civich, com si 'l home no formés part de una colectivitat, y la sort próspera ó adversa de la comunitat social no trascendis directament al individu.

La massa dels indiferents, dels tant-se-me 'n dona, dels panxistas, dels pusilánims, del eunuchs de patriotisme, que per no prendres ni la pena de pensar, ni 'l treball de calcular, diuhen que tots els polítichs son iguals y que tots van per lo mateix, y que no distingeixen ni volen distingir entre 'ls que 'n treuhen la vida y 'ls que la vida propia exposan, entre 'ls que hi arrodoneixen la seva fortuna particular y 'ls que la sacrifican noble y generosamente, renunciand a lucre y ventajás; aqueixa massa es una forza inerta, passiva que barra 'l camí, com una montanya inaccessible, als que senten aspiracions de avansar, mentres ofereix refugi segur en las tenebrosas covas del seu egoïsme als bandolers de la política descastada, que tot ho malmenan y de tot fan presa ab la major impunitat.

Els bandolers tenen en aqueixa massa l' auxiliari més eficas de las sevas maldats, per alló del adagi: «Qui calla otorga.» Y ja es sabut que la massa no diu may res, com no siga per murmurar entre dents una qu' altra vegada, contra 'ls mals governs. Pero de aque'xas murmuracions débils y sobre tot aisladas, ningú 'n fa cas, y menos que ningú 'ls governs que ni tan sols se las escoltan, sabent que hi poden prescindirne, en quant per aquest costat no 'ls amenaça ni 'l més insignificant perill.

Per lo tant sería inútil trassar una orientació á un element desconcertat y apático, que no te ulls pera veure ni cor pera sentir las més imperiosas necessitats de la vida pública.

L'orientació, en tot cas, correspón péndrela als partits de oposició, cada un dels quals, fins els més insignificants, reuneix més forza intrínseca que la de las pandillas gubernamentals monopolisadoras del poder públich.

ELS QUATRE PERILLS

1. El grisou. Un miner buscant el gas, guiat pels moviments de la flama de la lámpara de seguretát.
- 2. La inundació. Recullint las ayguas que podrian inundar la mina.—3. L' incendi. Un bomber tirant fanch á las esclatxas del carbó, expontáneament inflamadas.—4. L' ensolciament. Reparació de galerías, parcialment esfonzadas, ab 'l ajuda de la cadena y la palanca.

¡vejin si 'n son d' amables! —li han fet una mica de puesto perquè no tingui d' estarse dreta.

Jo no sé si 'ls portuguesos bromejan ó bé obran de bona fe al mostrarse sumament alarmats, suposant qu' Espanya intenta conquerirlos.

Si no 'ls ha de conquistar ningú mes que nosaltres, ja poden dormir tranquils.

Perquè si segueixen donantse tan mal temps, no podran perdre la nacionalitat: pero si 'l nom patrimonial ab que se 'ls distingeix.

En lloch de *lusos* to'hom els dirá *ilusos*.

Tres toreros de fama están á horas d' ara á punt de tallarse la cubeta: en Bomba, en Mazzantini y en Reverte.

Ja han correngut prou perill al arriarse á las bayas, y adonés portan las butxacas plenas y han perdut l' agilitat.

Be podrian imitarlos els primers espasas de la restauració, en Sagasta en primer terme.

Però no tinguin por: no ho farán. Veritat es qu' ells no se las heuen ab toros de puntas, sino sempre ab el mateix manso: un manso que fa prop de trenta anys que l' atormentan, y no s' hi torna Mes que un manso, un burro.

L' emperador del Marroch ha tingut una pensada: la de fer jurar als seus ministres que no robaran, ni acceptaran diners dels súbdits del imperi.

Els ministres s' han negat á prestar aquest jurament.

A lo menos aquests son mes franchs y lleals que 'ls de un altre país que jo coneix y que vol passar per civilisat.

En el país á que 'm refereixo robarían fins el llibre en que se 'ls prengué el jurament, sempre que tingué las taucas de plata.

¡Quin dupte té que la construcció de grans canals, convertint las terras ermas en productives, contribuiria considerablement á la riquesa de la nació!

Però 'ls governos no se 'n cuidan de aquestes petitesas, ni 'ls volen aquests amohinos.

Preferixen contractar empréstitts y mes empréstitts pera que vaji durant la xerínola.

Per ells de canal no mes n' hi ha un de factible. *Obrir el país en canal*: aquest es el seu projecte.

El rey ha pres la costum de fer matinejar als ministres. Els concells els convoca per dos quarts de deu.

Figúrinse: d' estar llevat á dos quarts de deu, á Madrid ne diuen *matinejar*.

¡Que dirían els de la pandilla, si cada día, avants d' eixida del sol haguessin d' entrar á la fábrica al primer toch d' esquella!

Per cosas raras, Espanya.

Aquí tenen sino 'ls traballs que portan entre mans en Russinyol y en Paraiso, pera formar un sol partit ab els regionalistas y 'ls que van adoptar el títol de Unió nacional.

¡La unió y el separatisme!
Vels'hi aquí dos conceptes antitéticos, que s' están donant clatelladas.

¿Unir y separar al mateix temps? Vaja que aquestes idees sols las concebeixen els ximplés!

En el terme de Vich s' ha descubert una fábrica de farina de terra.

Se tracta de una terra blanca, que degudament pulverisada servia pera barrejarla ab la farina, y allá van cocas com rajolas y pans com mahons y totxos.

Naturalment que al fabricant falsificador, mes que un cástich mereix un premi. Perque després de molt temps de menjar aquest material de construcció, el consumidor queda convertit en propietari, formantse, al ventrell si tant ne menja, una casa com las del Ensanche.

L' escena á Madrid.

Se celebra un judici oral: el processat s' aixeca y pregunta al president:

—¿Cuál es mi defensor?

—El señor —li contesta aquell senyalantli 'l siti que l' advocat ocupava.

Y l' acusat, clavantli una llambregada, diu:

—Ca, hombre! A mí no me defiende un tío tan feo!

Es lo qu' está dihent la pobra Espanya á totes horas, senyalant á n' en Sagasta:

—¿Y aquest home tan lleig ha de defensar-me? ¡Penjada!

Don Bassili, don Bassili,
molt ojo, y veji ab qui 's casa:
miri qu' en lloch de confits
potser que hi hagi castanyas.

¿Tomátechs de Zaragoza,
cuyts ab pebrots de Manresa?...
Agafa aquesta xanfayna,
y avall tot, ¡per la finestra!

Pels boscos del Aragón
un trist *rossinyol* cantava:
—¿Será aixó 'l meu paradís
ó será la meva gabia?

Al «Teatro Regional»
diu que 's prepara un saynete
titulat: *¿Qui enganya á qui?*
ó una boda á las palpentas.

La Virgen del Pilar dice
que certs pactes no li van;
que no está per cops d' efecte,
ni tampoch per cops de fals.

L. WAT

Disputantse un capellá
un revólver se va treure,
y un bon senyor que ho va veure
en veu alta el va reptá.

Y 'l mossen, que 's diu Miquel,
li va dir: —¡Per poch s' alarma!
¡Home, jo porto aquesta arma...
per enviar gent al Cel!

Perque al passá el combregar
un minyó que 's diu Pigorra
no 's volgué treure la gorra,
una dona va exclamar:

—Si un fill com aquest tingués,
quan mas oracions diria,
á Deu ab gust pregaria
perque del mon me 'l tragués.

Y parlá de tal manera
per la religió, ab deliri,
tenint un fill á presiri
y una filla qu' es ramera.
Y encare que tots dos son
una gran calamitat,
ella may ha demanat
que Deu els tragués del mon.

Un senyor molt liberal,
posá ab gust una pesseta
en las mans d' una cegüeta,
que captava en un portal.

La cega, qu' estava trista,
respongué ab veu llastimosa:
—Que Santa Lluçia gloriosa,
senyor, li guardi la vista.
Y ell respongué: —Si 'ls ulls meus
Santa Lluçia 'm pot guardar,
¿per qué no va demanar,
vosté, que guardés els seus?

FRANCISCO LLENAS

XARADA

Va casarse D. Hu-tres,
ab D. Hu-tres-segona
per que d'fu qu' es una dona
que 'l estima d' alló mes.
Viú al carrer de Total
y no li falta primera
esent dos seva fatlera
aquest llas matrimonial.

J. SIERRA FERRÁN

LOGOGRIPO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6 7. —Títol de noblesa.
- 1 7 4 5 3 7. —Carrer de Barcelona.
- 2 4 5 3 7. —Poble de Catalunya.
- 6 5 3 7. —Riu francès.
- 4 2 6. —Número.
- 3 2. —Negació.
- 1. —Consonant.

UN MANEL

ANAGRAMA

Passejantme per la Rambla
vareig veure l' altre día

á la filla de 'n Badia
que, per cert, era total.
Però després vaig saber,
perque va dirme ho en Marcelo,
qu' ell sempre ho sab tot al pelo,
qu' á una tot tenia mal.

A. RIBAS LL.

TRENCA-CLOSCAS

A. D. EMILIO N. GUÉLL SUQUÉ
Tallers vint
BARCELONA

Formar ab aquestas lletas el títol de tres dramas. un
d' Echegaray y 'ls dos restants de 'n Pérez Galdós.
V. MIRÓ

GEOGLÍFICH

L M K I I I
C C M
K
M I

PAU MATALÁS

Caballers: Pedro Oriach Solá, Juan Sexman, Un estudiant tarragoní, Aloreugif, R. Navarro de Sans, Joseph Algué, Lluís Gifre, Toni Baduá, Ploma, Julio Palu y Ximenez y T. Rusca: Ja se sab, la mort y la vida Deu la té.

Caballers: Sisket D. Paila, Enrich M. Gener, Un víctima de la cavalcada, Antoni Feliu, F. Joanet, Eudalt Sala, La Soledad y lo seu fillet y A. Vitalla: *Morituri te salutant*.

Caballers: A. Llonch, J. S. N. de la P., Joseph Monclús, Francisco Llenas, M. Vilaseca, J. Rat Penat, Andresito, J. Cristiá Lombart, F. Oliveras C., Sisket D. Paila, J. Ferrer B., J. F. Gavires, F. Carreras P., L' escolanet de la Poble, Jorjessauñes, J. Moret de Gracia, Casimir B. de Cutó, J. Costa Pomés, Montabiz, P. A. Moreno, M. Carbó de Alsina, K. Milo, Un taberné dels encants, Noy de la Sal de Premiá y S. A. y C.: Mil gracias pels originals destinats als números dels Morts. La majoria dels assumptes están ben tractats. Sentim que la falta d' espay no 'ns permeti acentrat á tothom.

Caballer: Pedro Company: S' hi nota inexperiencia y falta de recursos. — Llumana: Incorreccions en la forma; magressa d' assumpto... Y, ¡veliaquí! — C. H. Xivell: Ojo ab las asonancias. — Andresito: Lo de la Iggus no 'ns vá. Al nostre entendre no es ni tan maca, ni tan artista com vosté suposa. — Albert Albert: Si senyor; vosté ho diu: es molt trist. — F. Carreras P.: La xarada anirà, pero disminuïda. — Modest Abril: Es inaprofitable. — Oromí d' Arus: No sé si haurá arribat á temps. — Antoni de Masanas: Rebutts els 10 céntims. Ja es á la llista. Aprofitarem algo de lo que 'ns envia. — Aloivog-nimod: Las disposicions potser hi serán, pero no s' hi veuben. — Pep A.: Els seus ninots no 'ns han servit. Es llástima. — E. R. Vilaret: Aprofitarem part dels pensaments. — T. Rusca: Están els veros relativament bé. Pero ara ja no venen al cas. — P. del C.: Tentas gracias — Máximo Electra: Pochs ó molts, si senyor. — J. C. y P.: Pot anar com á impresos, posant al sobre *original d' imprenta*. L' article pot anar arreglat. Tot depén, com vosté compendrà, del temps y del espay. — Rampells: Agra-him la remesa. Alguna cosa se 'n treurá. — J. Moret de Gracia: Si li vam dir que sí, ab seguritat que surtirán un día ó altre. ¡Es tan difícil deixar content á tothom! Gracias per lo d' aquesta setmana.

Imprempta de LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8.
Tinta Ch. Lorilleux y C.^a

L' obertura de las Corts

—Aneu entrant, noys, aneu entrant. Y procureu no deixarvos espatllar las joguinas per la quixalla de l' oposició.